

Інформаційний бюлетень НС

**NSDAP/АО : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1124

29.09.2024 (135)

Адольф Гітлер: Улюблений фюрер!

Частина 1

Вступ

Адольф Гітлер, безумовно, був найулюбленішим лідером будь-якої нації!

Ця любов робила його таким ефективним. Ця ефективність зробила його таким страшним для ворога. Цей страх робить його таким зневаженим ворогом рік за роком, десятиліття за десятиліттям.

Любов не можна перемогти ненавистю. Правду не можна викоринити брехнею. Благородство не може бути знищене підлістю.

Одного разу все зміниться...

Герхард Лаук
Жовтень 1999 (110)

Ким був Адольф Гітлер?

Майкл Сторм

Наш фюрер Адольф Гітлер був дуже обдарованою людиною. Він виконував багато надзвичайно складних ролей, включаючи воєначальника, політичного лідера і будівничого, і це лише деякі з них. На мою думку, найчастіше визнана роль - тобто воєначальника - *не відображала його справжньої внутрішньої сутності*. Хоча він і брався за завдання з усією енергією, це не було його внутрішнім покликанням. (Наприклад, він відмовлявся переводити економіку на тотальну війну до кінця 1943 року, а від призову німецьких жінок на військову службу - до 1944 року, бо сподівався успішно завершити війну без необхідності змінювати курс справи всього свого життя).

Хоча він, безумовно, був справді обдарованим політичним лідером і динамічним державним діячем, це були зовнішні ролі, які все ще не задовольняли його внутрішню сутність. Після зимової кризи на східному фронті вони відійшли на другий план перед роллю воєначальника, яку фюрер був змушений взяти на себе.

Внутрішня сутність Адольфа Гітлера, яка простежується впродовж усього його життя, - це сутність *будівничого*. Мета цього річної статті до дня народження - дослідити цей факт. Всупереч негативному образу нашого улюбленого фюрера, створеному єврейськими ЗМІ, він був найбільш позитивним, конструктивним лідером в історії.

У дитинстві він хотів бути художником. І він навіть заробляв на життя як художник в юності. Однак, лише коли він подав документи до університету у Відні, він відкрив для себе своє справжнє внутрішнє покликання. Художній інститут відхилив його заявку, що розбило йому серце. Але йому сказали, що його майбутнє лежить у сфері архітектури, і що він повинен присвятити себе цій галузі.

Протягом свого життя Адольф Гітлер проектував будинки, будівлі, стадіони, мости, робочі райони та цілі міста. Кожен з них ніс на собі відбиток його внутрішнього "я". Завданням Альберта Шпеєра як головного архітектора Рейху було взяти ідеї, ескізи, креслення та моделі фюрера і втілити їх у життя. Бетонні, скляні та сталеливарні заводи з'являлися по всій Німеччині, коли мрії фюрера набували форми. Його будівельна програма тривала з 1933 по 1943 рік. Але за цей короткий десятирічний період у Німеччині не

вистачило ні робітників, ні сировини, щоб розпочати хоча б частину запланованих проектів.

Німецьке озброєння відійшло на другий план у його будівельній програмі до 1944 року. У 1938 році лише Франція перевершила Німеччину за витратами на озброєння. У 1939 році Велика Британія витратила на Королівські військово-повітряні сили більше коштів, ніж Герман Герінг на Люфтваффе. У 1940 році Франція мала вдвічі більше сучасних танків, ніж Німеччина. І ці дві так звані миролюбні демократії були *найслабшими* у величезній союзницькій коаліції держав, яка оточила Німеччину в найжахливішій війні, відомій людству. Їм - США, СРСР, Великій Британії, Франції та іншим - знадобилося понад шість років, щоб здолати маленьку Німеччину. - щоб розгромити маленьку Німеччину.

Очевидно, що фізичне створення автобану, будівель і міст було дуже важливим для фюрера. Але навіть ці гігантські проекти не можуть достатньою мірою продемонструвати його внутрішню сутність, яка була набагато більшою.

Коли Адольф Гітлер приєднався до нікому не відомої НСДАП сьомим членом, він розпочав кампанію зі створення потужної політичної машини, яка з невідомості перетворилася на всеохоплюючий рух, який ми бачимо у магнітному фільмі "*Тріумф волі*". Ніщо з цього не було б можливим без його внутрішнього драйву. Розбудова партійного апарату була нелегкою справою, і на цьому шляху доводилося боротися зі страшними ворогами. Коли політична гілка партії розрослася до мільйонів членів, фюрер створив численні відгалуження руху, щоб кожен член міг реалізувати своє особисте призначення. Найвідомішими, звичайно, були СС, СА та *Гітлерюгенд*. Але існували десятки інших, набагато більших організацій, які підтримували робітників, фермерів, студентів тощо. Їхнє членство затьмарювало навіть двомільйонну S.A. Геній фюрера був настільки великим, що фактично кожен був включений у національну тканину, де отримував задоволення від того, що робив найкраще, а це, у свою чергу, об'єднувало народ так, як жоден народ ніколи не був об'єднаний ні до, ні після.

Адольф Гітлер не лише створив наймасовіший політичний рух у світовій історії - за найнесприятливіших умов, які тільки можна собі уявити, - але й створив найсильнішу економіку в Європі. Коли фюрер прийшов до влади 30 січня 1933 року, німецька економіка являла собою вигорілий, тліючий остов. Безробіття перевищувало 25%. Дойчмарка нічого не коштувала. Міжнародна

торгівля була неможливою через єврейську світову депресію та відмову Великої Британії надати Німеччині доступ до світових ринків. Навіть митний союз з Австрією був заборонений злочасним Версальським договором. Коротше кажучи, Німеччина була у злиднях і оточена стіною протекціонізму з боку ворожих країн. Німеччина мала назавжди залишитися економічним рабом. На додачу до образи, світове єврейство, що базується в Нью-Йорку, оголосило війну націонал-соціалістичній Німеччині. Вони закликали до світового економічного бойкоту Німеччини і використовували всі свої економічні та політичні зв'язки по всьому світу, щоб задушити Німеччину.

Фюрер не злякався цього, здавалося б, безнадійного завдання. За лічені години після того, як він очолив державу без керма, він розпочав геркулесову роботу з розбудови нової національної економіки. З неймовірною швидкістю енергія фюрера перетворила занепаду економіку на життєздатну, сильну та енергійну. Мільйони чоловіків повернулися до роботи. Сім'ї могли знову почати все спочатку. Справжнє почуття надії пронизувало кожну тканину німецького життя. До 1938 року німецька економіка була найсильнішою в Європі. Вона навіть відчувала гостру нестачу робочої сили. Італійці, поляки та французи стікалися до Німеччини, щоб прогнати свої сім'ї.

На жаль для всього світу, лише націонал-соціалістична Німеччина вирвалася з єврейських щупалець світової депресії. США все ще перебували в її пазурах 7 грудня 1941 року, а Англія так і не вирвалася з них. Війна лише забезпечила примусове нормування, а після війни Англія знову занурилася у свою масову довоєнну депресію - мінус її імперія.

Якими б грандіозними не були ці досягнення - будівництво міст, партія та економіка - вони не є вінцем життя фюрера. У 1930-х роках Адольф Гітлер неодноразово запевняв світових лідерів, що націонал-соціалізм не йде на експорт, протиставляючи свою політику єврейському більшовицькому інтернаціоналу, який вторгався в усі країни в пошуках світового завоювання для своєї марксистсько-єврейської супердержави. Націонал-соціалістична революція стосувалася лише Німеччини, і виродженим плутократичним демократіям не було чого боятися. Але вони боялися!

Ненависть євреїв до відродження арійської чистоти вилилася у світову війну з націонал-соціалістичною Німеччиною проти єврейських клонів. Війна почалася як національна боротьба за виживання Німеччини у ворожому, контрольованому євреями світі. Однак у міру того, як війна прогресувала, десятки тисяч добровольців стали під націонал-соціалістичні прапори, щоб

боротися не лише за Німеччину, але й за новий світовий порядок. Їхньою метою було створення об'єднаної арійської Європи.

Спочатку Гітлер був проти цього. Він лише хотів, щоб Німеччину залишили в спокої. Але як тільки стало зрозуміло, що війну не вдасться локалізувати, його погляд з німецької точки зору перетворився на панарійську, європейську! Крихітна Німеччина стане рушійним духом об'єднаної арійської націонал-соціалістичної Європи, що простягнеться від Лісабона до Москви. Вона стане непереможною наддержавою і складе більш ніж гідну конкуренцію єврейській плутократії США та єврейському більшовизму СРСР.

Генерал Леон Дегрель очолював війська Ваффен СС Бельгія на східному фронті. Вони боролися за місце Бельгії в панарійській Європі. Гітлер дуже поважав його (і його людей). У 1945 році він навіть сказав, що якби у нього був син, він хотів би, щоб він був схожий на Леона Дегреля!

До кінця війни фюрер створив справді панарійський європейський рух, який підняв сотні тисяч людей не лише на його підтримку, але й на боротьбу та пролиття крові за нього навіть у безнадійні останні години існування Рейху. Бункер фюрера в Берліні до останнього захищали іноземні добровольці Waffen S.S.

Неймовірний подвиг об'єднання Європи, яка була розділена століттями, був не лише головним досягненням фюрера. Це також каталізатор, який продовжує перетворювати націонал-соціалізм з виключно німецького руху на всесвітній, панарійський феномен сучасності. Мрія про справжній мир у всьому світі живе в серцях мільйонів білих людей по всьому світу.

Адольф Гітлер був найбільшим з усіх лідерів. Його спадщина для нас - це його концепція миру в усьому світі, заснована на новому світовому порядку панарійського націонал-соціалізму. Простіше кажучи, всі білі люди будуть об'єднані в арійське братство, де ми будемо ділитися щедротами нашого колективного генія, праці та расової переваги.

20 квітня - день народження нашого улюбленого вождя Адольфа Гітлера. Поки кожен підписник, прихильник і активіст святкує, запитайте себе: *"Що я можу зробити, щоб допомогти завершити найважливішу справу фюрера? Що я можу зробити, щоб забезпечити виживання моїх арійських дітей у цьому все більш ворожому, небілому світі?"*

В пам'ять про мрію нашого загиблого лідера Адольфа Гітлера про об'єднану арійську расу. - *ХАЙ ЖИВЕ ГІТЛЕР!*

Паломництво

by Katti

"Сьогодні мені здається провидінням, що доля обрала Браунау-ам-Інн місцем мого народження. І тому це маленьке місто на кордоні здається мені символом великої місії.

Адольф Гітлер, *MEIN KAMPF*, т. 1, ч. I

Я починав відчувати тисячі миль і три дні подорожі авіалайнером, поромом і залізницею з Чикаго, коли мій потяг із Зальцбурга мчав через зелену місцевість зі сріблястими річками, що перепліталися з пряниковими селами. Чорні та сірі хмари низько ковзали над первозданими горами, то приховуючи, то відкриваючи їхні обшарпані вершини - прекрасна, драматична, постійно мінлива панорама Верхньої Австрії. Але я був більше виснажений, ніж натхненний, і прагнув теплого ліжка в привітному гастхофі.

Моя втома зникла, а приплив адреналіну перезарядив мої метаболічні батареї, коли потяг сповільнив хід на наступній станції з назвою "Браунау-ам-Інн". Хоча я планував приїхати до цього маленького середньовічного містечка протягом багатьох місяців, вперше побачивши цю назву станції з вікна поїзда, я був шокований. Я приїхав! Я справді був тут!" Закинувши рюкзак на плечі, я пройшов крізь холодну зливу пару миль від вокзалу до самотньої вулиці Лінцер Штрассе, де поцікавився готелем "Майбрау Гастхоф". Мені пощастило. Господиня сказала мені, що всі інші місця в Браунау і на багато миль навколо були заброньовані, часто за кілька місяців наперед. "Мене це не дивує", - загадково сказала я, і вона посміхнулася. "У цьому місяці тут весь світ". "Що?" затамував я подих. "Просто почекай. Ось побачиш!" І вона залишила мене наодинці обмірковувати свою загадку в моїй зручній маленькій кабінці.

Я прокинувся на світанку, коли ранок був ще вологим після вчорашньої зливи. Але місто жило сільською активністю, і я захоплювався чудовим,

гармонійним поєднанням сучасних магазинів і будинків з традиційними будівлями і вулицями минулих століть. Я продовжив свій шлях до кінця вулиці Лінцер Штрассе, яка виходила на простору Ринкову площу прямо з середньовіччя. На її південному кінці височіла Зальцбурзька брама, масивна арка, яка п'ятсот років тому охороняла первісний в'їзд до Браунау. З іншого боку вуличний міст перетинає невелику притоку річки Інн. Можливо, за сто п'ятдесят метрів від Тору все ще існує велика, звичайна побілена будівля, яку сьогодні займають мешканці квартир. Саме до цієї, на перший погляд, нічим не примітної споруди в маловідомому австрійському містечку я приїхав з іншого кінця світу. Бо саме тут, у будинку на Зальцбурзькому передмісті, народився найбільший син землі, і я приїхав на святкування його сотого дня народження.

Я не був самотнім, як я дізнався наступного дня, коли регулярні війська і спецпідрозділи австрійської армії раптово окупували Браунау-ам-Інн. Рух через міст до німецького кордону було перекрито, а люди, які в'їжджали до міста, повинні були пред'являти документи, що підтверджували їхнє місце проживання. Військовий гелікоптер кружляв низько над головою, а десятки бронетранспортерів з гуркотом проїжджали через стару ринкову площу. У сценах, що нагадують голлівудські пропагандистські фільми 1940-х років, солдати з кулеметами розгулювали серед спантеличених селян, а фігури в шоломах і з пістолетами в руках розмістилися на спостережних пунктах. По всьому місту з'явилися плакати, які недвозначно повідомляли, що Браунау перебуває на воєнному стані. Урядові плакати попереджали, що з 14:00 середи до 900:00 п'ятниці всі форми публічних демонстрацій суворо заборонені. Розмови гучним голосом більш ніж з двома особами, вуличні збори або пікети на тротуарах, розповсюдження листівок, вигукування гасел, навіть особи в "підозрілому одязі" підлягали негайному арешту і переслідуванню згідно з австрійським "антинацистським" законодавством.

Самовдоволені прихильники демократії поводитися точнісінько як їхні власні огидні карикатури на "тоталітарних фашистів". Але напередодні їхнього приїзду містечко заповнили тисячі "чужинців" з усієї Європи та Америки, навіть з Австралії, Південної Африки та Сходу. Бідолашне маленьке Браунау розбухало від відвідувачів, а атмосфера ставала дедалі важчою від напруженого очікування. У всіх на вустах були чутки. Опівночі спецназівці-перевертні мали підняти прапор зі свастикию над Зальцбурзькими воротами. Вважалося, що єврейські вбивці блукають вулицями вночі. Терористи з Мілану збиралися підірвати опудало Симона Візенталя перед будинком мера. Занепокоєння громадськості не вщухло,

коли урядові війська звели барикаду через Зальцбургер-Тор, відгородивши Старий Ворштадт забороненою зоною. Крізь арку я міг бачити вулицю за нею, моторошну своєю вимушеною порожнечою.

До пізнього вечора Ринкова площа була майже безлюдна, за винятком солдатів на постах. Але всі таверни і ресторани були переповнені жвавими святкуючими. Незадовго до півночі почалися події. У готелі "Ганн", неподалік від Зальцбургської брами з барикадами, хтось замовив пляшки найкращого шампанського, і звідусіль посипалися тости з привітаннями з днем народження. У "Рацкеллері" мого власного "Майбрау", за сусіднім столиком, в оточенні мюнхенських студентів, молодий чоловік елегантно підвівся, потряс правою рукою у забороненому вітанні і закричав на все горло: *"За Великонімецький Рейх, Зіг Хайль! Зіг хайль! Зіг Хайль!"* Ніхто не потурбував ні його, ні його товаришів.

Оскільки я був сам, моє власне святкування було більш тихим. Я пішов на сусідню порожню площу Ринок і сів на лавку під великим сільським годинником. Я подивився на небо. Хмари, які вкривали більшу частину Центральної Європи протягом минулого тижня, розійшлися, і видимі зірки неблаганно танцювали на своїх доленосних позиціях, а нахабні легені віщого годинника потужно вибивали північ. Опинитися в цьому місці, в цей момент - немає слів. Коли останній удар відлунав у вічності, я натиснув кнопку відтворення на своєму маленькому магнітофоні. У моїх навушниках зазвучав "Баденвейлер", його улюблений марш.

Наступного ранку площа Ринок була заповнена масою очікуючих людей. Здавалося, що всі вони чекають, чекають, чекають - чого? На кого? Здавалося, що він сам міг з'явитися будь-якої миті, можливо, виструнчившись у великому чорному "Мерседесі". Можливо, вони очікували чогось подібного. Живий дух, емоційно відчутна присутність людини, яка сорок років після своєї фізичної смерті привертала увагу світу до місця свого народження, ставала все інтенсивнішою, проявлялася все сильніше.

Ближче до полудня посеред натовпу таємничим чином з'явилася група італійських фашистів. Один з них, незважаючи на переважну присутність влади, спробував заговорити. *"Ми вітаємо з днем народження найбільшого героя Білої Раси! Він живе вічно в серцях і умах своїх кровних братів і сестер! Ні єврейській тиранії!"* - Солдати накинулися на нього і його товаришів, але не раніше, ніж вони відсалютували приголомшеним глядачам. Дехто з натовпу наважився віддати честь у відповідь. Інші аплодували, а

дехто почав співати стару пісню штурмовиків "Brüder in Zechen und Gruben", очевидно, дотепно натякаючи на коротку промову італійця про "братів по крові". Поліція заарештувала навіть цих респондентів, що є великою проблемою в цій частині світу.

Моє власне маленьке святкування відбулося за цим галасом, на площі Пфарркірхе (Pfarrkirche) біля чудового собору 15-го століття, Святого Стефана. Спочатку я спустився до розташованого неподалік підземного меморіалу загиблим на війні, на стінах якого викарбувані імена полеглих з Браунау. У центрі підлоги лежить зображення солдата, який заснув героїчною смертю. На північній стіні - почесний список воїнів, які загинули під Сталінградом. Сюди я поклав букет квітів з маленьким сувоєм, на якому написано: "І ви ще перемогли!". Піднявшись сходами з меморіалу, я перейшла до Пфарркірхе, де поклала квітучий вічнозелений вінок з його фотографією в центрі вітваря і запалила саму верхню поминальну свічку.

Медитуючи на лавці, я побачила, як увійшла старенька жінка і підійшла прямо до вітваря, де помітила мій вінок з його фотографією. Хоча, очевидно, вона була приголомшена своїм відкриттям, вона не потурбувала вічнозелену рослину. Приходили інші люди, бачили його з явним здивуванням, але залишали його недоторканим.

Я пішов у задню частину собору, щоб побачити старовинну купіль, в якій хрестили немовля, а потім повернувся до яскравого сонячного світла на переповнену людьми площу Ринок. Ці прості тихі події у своїй розповіді не можуть передати глибоко зворушливу якість і глибокий емоційний досвід цього Дня Днів, безумовно, найбільш внутрішньо натхненного дня в моєму житті. До того квітневого дня я майже зневірився в наших перспективах на успіх. Це незмірне лихо - втрати Другої світової війни - здавалося непоправним. З часу сумного завершення цієї катастрофи для земної цивілізації, рух боровся вперед, падав і знову боровся вперед в епоху, коли зачаровуючі сили зла здаються непереможними.

Але того 20 квітня, у соту річницю його народження, на його священній батьківщині, до мене поступово дійшло несподіване усвідомлення того, що я був обмежений, обмежуючи свою оцінку розвитку і прогресу руху своїм власним тонким зрізом часу. Його ідея - це ВІЧНА концепція. Історичні наслідки, які він запустив у рух, - це приливна хвиля подій, що з роками набирає нестримних обертів і далеко заходить у майбутнє. Наш Рух - це застосування законів Природи до людських справ, а Природа всемогутня. Її

можна тимчасово зупинити, але її сила лише наростає у розчаруванні, щоб врешті-решт обрушитися на нас ще більш несамовито, ніж будь-коли раніше.

21 квітня, після того, як влада зняла барикади з його будинку, натовп ринув до нього, як мусульмани до священного каменю Мекки. Я був серед багатьох незнайомих, але ми всі раптом відчули себе рідними, братами і сестрами свастики, і бути разом у цьому шанованому місці було схоже на повернення додому. Його дух огорнув нас усіх, зробив нас своїми товаришами і наповнив нас впевненістю в майбутньому. Сам факт, що ми приїхали з усіх кінців землі до цього місця, в цей особливий час посеред ворожого світу, був достатнім доказом того, що ідея все ще жива." Це було, як він сказав у фільмі "Тріумф волі" - "веління наших сердець" об'єднало нас разом. Ми відчували особливу гордість від усвідомлення того, що майбутні покоління будуть заздрити нам, які зібралися тут в цей унікальний момент, щоб запалити іменинну свічку в оточенні безкрайньої ночі невігластва і зла. Від цього полум'я одночасно пошириться маяк для просвіти наших расових родичів і вогонь для спалення отруйників наших нащадків.

Я приїхав до Браунау-ам-Інн, щоб запропонувати йому мізерні урочистості на вшанування його пам'яті. Але він подарував мені подарунок, великий, як саме життя, - оновлену, непохитну віру в наш неминучий, абсолютний тріумф. Хайль Гітлер! Тисячу разів Хайль Гітлер!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABENORGANISATION
September 1973 20. April 2007 (2008)

Der Kampf geht weiter !

Heilung Mittel nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder als je zuvor in der Hochblütezeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Mitglieder von Sturmabteilung, Verfügung, Verfügung und Verfügung haben nicht nur gemacht, das kann die gesamte Welt unsere hochpolitischen Führer Adolf Hitler zu erreichen.

Alle Nationalsozialisten sind wieder ehrenvolle Völker und Kampfgemeinschaften stehen bereit zu kämpfen um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist eine solche geworden, aber die Größe der hochpolitischen Völkern ist kein noch viel größer als in der Vergangenheit.

Das unvermeidliche Opfer ist also dabei, die Völkern - gegen alle weißen Völker (?) - zu kämpfen. Keine Mittel und Gegenstände, Überwindung und Ausdauer.

Ob "Jagd" oder "Ullgall", ob im "Waldweg" oder im "Stromkampf", ob mit Propagandamaterialien handelt oder auf einem Schiffsfeld im Jahre 1945 Nationalsozialisten zu neuen Führer!

*Hilf Hitler!
Gottwald Lueck*

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

НС уведомителен бюлетин
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2002 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Преден доклад
Интервю с Моли
Трета част**

NSK: Настоящите ни проекти очевидно са свързани с философия и наука.

Моли, опишете мисленето си за вълнението на тези теми и политиката.

Моли: Опитвам се да обяснявам фотографирата, но най-лесно съм се концентрирала върху Адолф Хитлер и Армения на "човешкостото" (*Humanity*). През съм със 21 страници, а имам още толкова много за прясно. Изучаването на Историята естествено война и абсолютно важно поле на информация. Търсен информация за какво нещо и откриване още две неща, които трябва да прочути. Чувстваме се малко като архаизъм, който открива

 the NEW ORDER
Number 179 (2007) Printed 1973 April 20, 2007 (2008)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware contemporary and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His weapons are mass White immigration, culture denigration, and race-mixing.

Whether "Jagd" or "Ullgall", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

*Hilf Hitler!
Gottwald Lueck*

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO є найбільшим у світі постачальником націонал-соціалістичної пропаганди!

Друковані та онлайн-періодичні видання багатьма мовами

Сотні книг багатьма мовами

Сотні веб-сайтів багатьма мовами

SS Defender against Bolshevism
by Reichsführer SS Heinrich Himmler

Translated from the SS Original!

Julius Streicher der Alldeutschen Partei Book

The Poisonous Mushroom

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reichlich Hoffmann

Hitler in Italy

English / German French / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch

The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info